

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

עכט

בחקותי (בהר בחו"ל)
תשפ"ב
גליון 93

דער
ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

די וואך הייבט די תורה אן "אם בחקותי תלכו" אז מען וועט היטן די תורה וועט קומען גאר גוטע ברכות און מתנות אויף אידישע קינדער, אבער "ואם לא תשמעו - אויב מען וועט נישט צוהערן" וועט קומען חלילה פארקערט.

חז"ל זאגן אויפן פסוק "על מה אבדה הארץ - פארן וואס איז דאס בית המקדש חרוב געווארן?" מען איז געגאנגען פֿרעגן די קשיא פון אלע חכמים און נביאים ביז דער אויבערשטער אליין האט געענטפערט: "ויאמר ה' על אשר עזבם את תורת - ווייל די אידן האבן אפגעלאזט די תורה". חז"ל זאגן אז דאס מיינט אז זיי האבן נישט געזאגט 'ברכת התורה' פארן לערנען.

אלע וואונדערן זיך, די חכמים האבן דען נישט געוואוסט אז די אידן האבן פארלאזט די תורה און מצוות און עס קען וועגן דעם קומען א חורבן? משה רבינו האט דאך קלאר

געזאגט "אם בחקותי תלכו.. ואם לא תשמעו".

נאר ווען דער אויבערשטער האט געפרעגט די חכמים: "פארן וואס איז דאס לאנד חרוב געווארן?" האט ער מיט דעם קשיא געוואלט עס זאל ארויסקומען א טובה און א תכלית פון די קשיא. מיר זאלן ארויסנעמען גוטע עצות. "וויאזוי קען איך יעצט פאררעכטן אלע קלקולים וואס האט געברענגט דעם חורבן?" און די טיפע שאלה האבן די חכמים נישט געוואוסט צו ענטפערן. ווייל

וואס איז שוין געשען איז דאך שוין געשען! וואס א חילוק פארן וואס און דורך וועם איז עס חרוב געווארן, ס'איז דאך שוין מער נישט דא?

דער אויבערשטער האט אבער יא געוואלט מיר זאלן טיפער אריינטראכטן, מען זאל גוט פארשטיין וויאזוי מען קען ארויסגיין פון אלע שאדנס וואס האט געברענגט דעם חורבן, און טאקע נאר דער באשעפער האט געקענט דאס מגלה זיין ווייל ס'איז זייער זייער טיף אז מיר וואלטן נישט געקענט דאס אליין פארשטיין.

ס'איז טאקע אמת אז די אידן האבן ליידער עובר געווען אויף גרויסע עברות און געדינט עבודה זרה, אבער טיף טיף האט זייער הארץ נאך געברענגט צום אויבערשטן ווייל "גרויסע וואסערן און טייכן קענען נישט פארלעשן די ליבשאפט

צווישן אידן מיטן אויבערשטן".

דערפאר וואלטן די אידן זיך געדארפט שטארקן צו לערנען כאטש אביסעלע הלכות אפילו איינס צוויי, יעדן טאג, אבער ליידער האבן די אידן דאס אויך נישט געטון, "ולא שמעו בקולי" זיי האבן אויך נישט צוגעלייגט דאס אויער צו הערן דעם אויבערשטן'ס קול וואס שרייט אין הארץ פונעם איד יעדן טאג און יעדן צייט מען זאל תשובה טון.

ציון אויף דעם ווייטאגליכן פראבלעם.

דער עושר האט צוגעשטימט צו דעם עצה און זיך ארויסגעלאזט מיט ר' הירש לייב קיין אומאן אויף ראש חודש אלול. שטייענדיג ביים הייליגן רבי'נס קבר האט דער טאטע פון גרויס צער זייער געוויינט און געכליפעט, ביז ער האט צוגעזאגט אז אויב ער וועט טרעפן זיין אנטלאפענער זון, וועט ער זיך אומקערן קיין אומאן אויף ראש השנה אינאיינעם מיטן בחור צו וויילן ביים קבוץ מיט אונזערע לייט.

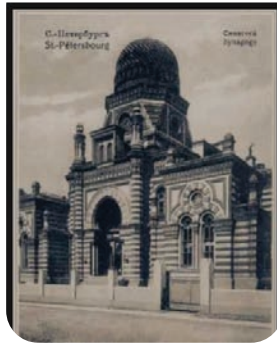
נאכן זיך אויסגיין זיין הארץ איז אים גרינגער געווארן, ער שטעלט זיינע טריט צוריק קיין קיעוו. ווי נאר ער איז אנגעקומען אין שטאט קיעוו אינעם געגנט וואו זיין זון האט זיך אויפגעהאלטן איז דער זון אים אנטקעגן געלאפן מיט גרויס ליבשאפט און ארויפגעפאלן אויפן טאטן מיט בכיות מיט א געשריי: "טאטע, טאטע, וואו ביסטו געווען?! איך האב זיך אזוי שטארק געבענקט נאך דיר!".

דער עושר האט געהאלטן ווארט, אויף ראש השנה איז ער טאקע געווען צוזאמען מיטן בחור'ל אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן. זינט דאן זענען די צוויי דער טאטע מיטן בחור נתקרב געווארן צום הייליגן רבי'ן דרך נאכדעם וואס דער רבי האט צאמגעברענגט די פארלירענע אבידה צום ריכטיגן ארט. ווען אלע האבן געווען אז יעדער דבור פון רבי'ן איז לעבעדיג און דער רבי שטייט הינטער דעם אפילו הונדערט יאר שפעטער, און די מעשה איז געווען אן אפענער נס און א מופת פון הייליגן רבי'ן.

ווען עס איז שפעטער געווען די הונגער יארן אין אומאן פלעגט דער עושר שיקן מיט זיין ברייטע האנט, עסן און קליידונג פאר אונזערע לייט, ווייל אין לעניגראד האט נישט געהערשט אזא הונגער ווי אין אוקריינע.

מר וואלפסון א באוואוסטער עושר אין חב"ד, האט געוואוינט אין שטאט לעניגראד. ווען זיין בחור איז אויפגעוואקסן האט ער אים געשיקט לערנען אין א ישיבה אין שטאט קיעוו. עס איז אריבער א שטיק צייט און דער עושר האט זיך פארלאזט אז זיין זון לערנט פלייסג אין ישיבה, אבער לידער האט ער באקומען גריסן אז ער איז שוין לאנג נישט אין ישיבה און נישט נאר וואס ער איז נישט בין כותלי בית המדרש איז ער גאר געווארן א גנב רחמנא ליצלן!

דער טאטע האט געלייגט אלע זיינע געשעפטן אין דער זייט און זיך ארויסגעלאזט קיין קיעוו, ער מוז זיך זאפארט טרעפן מיט זיין בחור. אז דער בחור'ל האט לידער פארלוירן דעם געפיל צו לערנען אין ישיבה די הייליגע תורה האט ער זיכער פארגעסן פון דרך ארץ וואס קומט פאר תורה, ווען האט געהערט אז זיין טאטע קומט אים באזוכן האט ער זיך באהאלטן פונעם טאטן. דער טאטע דרייט זיך

א שול אין לעניגראד

ארום אין שטאט אין אלע ערטער אין קליינע און אין די גרויסע געשעפטן ער זוכט אים ארום וואו מען זוכט א גנב, אבער דער בחור איז נישט צום באקומען! דער טאטע ווייסט נישט וואס צו טון מיט זיך פון גרויס צער.

אזוי זוכנדיג זיין זון אומעטום אין אלע ווינקלען באגעגנט ער אויפן וועג ר' הירש לייב ליפל ז"ל. דער עושר כאפט א שמועס מיט רבי הירש לייב און גיסט זיך אויס פאר אים זיין פארווייטאגטע הארץ. ר' הירש לייב הערט אים אויס און האט מיט אים גרויס מיטלייד, און רופט זיך אן: "זאלסט וויסן אז אלע אבדות ליגן ביים צדיק, אזוי שטייט אין לקוטי מוהר"ן סימן קפ"ח!" הער אויס מיינ עצה קום מיט מיר קיין אומאן, מיר וועלן מתפלל זיין ביים רבי'נס

איין אפשה'ס

זכר האלמנטים באונייטס וואונזש

פאר זיינע ליבע קינדער

וועט דער אויבערשטער העלפן. איך האב זיך נישט מי'אש געווען נאר ווייטער געדאוונט. איין טאג האב איך געמאכט התבודדות אונטערן דאכענע. ביז א טאג שפעטער האט עס שוין געארבעט.

מען זעט קלאר אז מען קען בעטן ביים אויבערשטן וואס מען וויל, און ער הערט אויס תפלות פון אידישע קינדער.

התפללת ומצאת תאמין

איך האב פארלוירן עפעס א זאך, און איך האב דאס ארומגעזוכט העכערן שאפע אונטערן שאפע, וואו אימער מען קען נאר זוכן אבער איך האב עס נישט געטראפן. האב איך געזאגט די ווערטער: "אויבערשטער העלף איך זאל עס טרעפן", ווי נאר איך גיב זיך א דריי אויס, האב איך עס געטראפן.

איך דאנק דיך אויבערשטער.

יואל צבי

טייערע קינדערלעך!

אזוי ווי נישט אלע קינדער האבן געקענט הערן נאך די בחינות דער שמועס מיטן מלמד פון ניו דשערסי, עס האט זיך אפגעהאקט פאר עטליכע קינדער, לייגן מיר דעם שמועס אויפן קנעפל # 2234 פונעם הויפט אריינגאנג. הערט און האט הנאה.

די בעסטע מעדעצין

ווען איך בין געווען פסח אין ירושלים בין איך אראפגעפאלן פון גאר הויכע פלאץ און אריינגעפאלן אין א גלאז און זיך גוט צעקלאפט און עס האט מיר זייער שטארק וויי געטון. אפאר טעג אין א צי האב איך געהאט ווייטאגן און עס האט זיך געגאסן בלוט. האב איך געדאוונט צום באשעפער און געמאכט התבודדות א פערטל שעה און דער אויבערשטער האט געהאלפן אז מיי תפלה איז אנגענומען געווארן און עס איז ביז א טאג אפילו נישט געבליבן קיין סימן פון דער קלאפ. זעט מען אז די עצות פון רבי'ן זענען שטארק מחזק און עס העלפט.

נחמן, בית שמש

נישט מוטשען די עלטערן

א טאג פאר דער סיום ספורי מעשיות ווען מיינע עלטערן האבן פונקט נישט געהאט קיין מזמן צו קויפן א קארטל צום קענען אריינגיין צום סיום, האב איך געבעטן פון דער אויבערשטער איך זאל קענען קויפן א קארטל. אויך איך האב געגעבן צדקה א שקל אז אין דעם זכות זאל איך קענען גיין צום סיום, שפעטער האט דער אויבערשטער צוגעפירט אז איך האב באקומען דעם גאנצן סכום צו קויפן א קארטל.

מען הערט אויבן מיין קול

מיין נאמען איז ראובן. איך האב א בוקסע (הויכהילכער, ספיקער) וואס האט נישט געארבעט, האב איך מתפלל געווען און עס האט ווייטער נישט געארבעט. האב איך געמאכט התבודדות, מתפלל געווען אסאך אסאך אז זיכער

המשך פון פאריגע וואך

אַרץ ישׂראל, יאר תשכ״ז

שבת. זיי זענען אנגעקומען דאנערשטאג. ר' שמואל איז גלייך אריבער צום הייליגן ציון און פארברענגט דארט מיט תורה ותפלה ביים הייליגן תנא. פרייטאג אינדערפרי האט ער זיך אנגעהויבן צו גרייטן צום הייליגן שבת. רבי שמואל האט געהאט א ספעציעלע ענינים ביים אנגרייטן די מאכלי שבת. ער פלעגט יעדן ערב שבת אנגרייטן פארשידענע ערליי פיש טראץ זיין גרויס ארימקייט. זיין פנים פלעגט שיינען מיט א שיינענדיגע ליכט, ווען ער רופט אויס יעדע פאר מינוט: "לכבוד שבת קודש! לכבוד שבת קודש!"

די שבת מלכה האט אויסגעשפרייט אירע פליגעלען איבער די מירונ'ער בערג. די ליכט פון שבת שיינט אין די הערצער פון די איינצעלע פארבליבענע וואס רוען אויף דעם הייליגן בארג. עס הערשט גאר א דערהויבענעם אטמאספער, א גייסט פון "וגילו ברעדה". א שמחה מיט פרייד פון איין זייט, און פון צווייטן זייט א התעוררות און תשובה.

דער היכל פון ציון איז געווען כמעט ליידיג פון מענטשן. דער שבת איז אריבער גאנץ שטיל און רואיג אן קיין עקסטרע געשעענישן. אבער אינמיטן שלש סעודות זענען די שכנים אריינגעלאפן אין מערה און דערציילט מיט שרעק אז דער מצב האט זיך פארערגערט, מען בעט פון אלע איינוואוינער זיי זאלן גראבן גריבער זיך צו קענען באהאלטן פון די ראקעטן וועלכע קומען צו פליען.

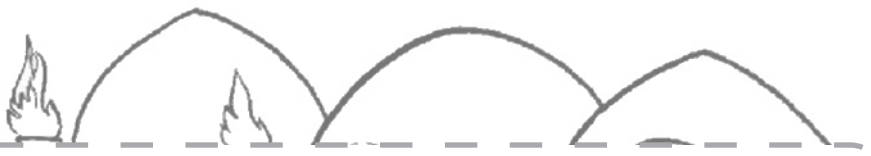
ר' שמואל פארלירט זיך נישט. ער ווערט נישט דערשראקן אדער איבערגענומען פון די נייעס. ער בארואיגט אלע ארומיגע: "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק, דער אויבערשטער וועט אונז זיכער נישט פארלאזן". אזוי באגיסט ער אלעמען מיט רייד פון אמונה און חזקת וואס האט זיי געטרייסט און געגעבן דעם געפיל פון א נאנטקייט צום באשעפער.

דורכאויס דעם גאנצן וועג האט דער טאטע געזאגט תהלים מיט א שטארקע התעוררות און געבעטן פון מיין מאן און מיר אז מיר זאלן זיך מצרף זיין מיט זיינע בקשות און תפלות אויף כלל ישׂראל.

נאך א לאנגע און שווערע נסיעה קומט מען ענדליך אן קיין מירון. די גאסן זענען פוסט און פאר'יתומ'ט עס דערקענט זיך נישט קיין נפש אחת. אנשטאט די לעבעדיגע הכנות ווי מען גרייט זיך מיט פייערדיגע הכנות צום הייליגן הלולא אזוי ווי אלע יאר, אנשטאט צו זען די עולה רגלים וואס זאמלען זיך איין פון אלע שבטי ישׂראל, האבן זיי געטראפן מירון פארלאזט און פארוויסט. א לעבעדיגע זעל איז נישט געווען צום טרעפן. דאס שטילקייט האט ארויסגעשריגן און ארויסגעברענגט דעם שרעקליכן מצב אין וועלכע מען געפינט זיך.

די מירונ'ער איינוואוינער האבן זיך נישט געקענט גענוג אפואונדערן דערזעענדיג די געסט. זיי האבן דערציילט אז די אלע וואס זענען שוין דא געווען אויף די ספארדישע אידן וועלכע קומען שוין פון נאך פסח - ווי זייער מנהג איז - האבן פארלאזט דאס ארט הערנדיג איבער דער שווערע מלחמה צושטאנד.

זענעם יאר איז ל"ג בעמר אויסגעפאלן מוצאי

אַלקיכם וְנושְׁעֵתֶם מֵאִיְבֵיכֶם, און דער צבור חזר'ט איבער דעם פסוק נאך אים מיט הויכע געשרייען.

זונטאג אוןט: די רעביצין ראַזענפֿעלד איז זייער אַנגעצויגן. זי האט געהערט א שמועה אז די לעצטע באס קיין ירושלים שטייט שוין גרייט ארויסצופאַרן פון חיפה. אבער וואו איז איר טאטע? ענדליך האט זי אים געטראפן. זי דערציילט אים איבער די לעצטע אנטוויקלונג אבער רבי שמואל ווערט נישט איבערגענומען.

“ל”ג בעמר האט זיך נאכנישט געענדיגט”, טענה'ט ער... ר' שמואל וויל נאכנישט פארלאזן דאס ארץ!

“אבער טאטע! ס'הערשט א ספנה! מען קען נישט וויסן וואס די קומענדיגע מינוט קען ברענגען. יעדע מינוט קען אויסברעכן א מלחמה. מיר זענען זייער ווייט פון שטוב, זאגט זי פארווייטאגט.

און רבי שמואל האט בליט ברירה מסכים זיך צו געזעגענען פון הייליגן ציון.

ער איז ארויף אויפן באס. דורכאויס דעם גאנצן נסיעה איז ער געווען איבערגענומען מיט א געוואלדיגע שמחה. “ברוך השם, מיר האבן גע'פועל'ט ביי ר' שמעון!” זאגט ער מיט א שיינענדיגע פנים. אלע רייזנדע רעדן צווישן זיך מיט אַנגעצויגנקייט אויף די שרעקליכע אומשטענדן, אבער ר' שמואל הערט גארנישט און ווייסט גארנישט. ער חזר'ט נאר איבער די ווערטער, “ברוך השם מיר האבן גע'פועל'ט ביי ר' שמעון”, ווען ער לייגט צו מיט א זיכערן בטחון אז אין זכות פון רבי שמעון בר יוחאי וועט כלל ישראל געראטעוועט ווערן פון אלעם ביידן!

מוצאי שבת איז אַנגעקומען. דער הייליגער טאג ל”ג בעמר איז אריינגעקומען אין דער וועלט, די אידן גרייטן זיך צו א קארגע מנין מעריב און צו דער הדלקה. די געווענליכע פלי זמר פון אלע יארן זענען פארשטייט זיך, נישט געווען. ווער וועט דערהייבן און לעבעדיג מאכן דעם מעמד? די קליין הייפעלע אידן וואס האבן זיך דארט געפונען האבן זיך געפרייט מיט אלע סארטן שמחה, זיי האבן געטאנצן געזינגען און מוזיק? מען האט גענומען בלעכענע קאנזערװן פישקעס און געפויקט...

דורכאויס דעם טאג האבן זיי פארגאסן טרערן מיט הייסע תפלות, געשאקלט די הימלען מיט געשרייען צום שומר ישראל ער זאל שוין רחמנות האבן און שוינען אויף די שארית הפליטה.

רבי שמואל האט פארברענגט רוב צייט אין מערה פון ר' שמעון אזוי ווי ער פירט זיך אלע יארן. ביי דעם מעמד האט זיך אויך געפינען נאך א ברוסל'ער חסיד וועלכער האט אויסגערופן אז וויבאלד דער ציון איז כמעט ווי ליידיג, איז א גוטע געלעגנהייט דורכפירן דעם ספעציעלן אלטן סגולה צו מבטל זיין שווערע גזרות: ארומגיין דעם ציון פון רבי שמעון מיט זיין זון רבי אלעזר זאגנדיג ספעציעלע פסוקים און שופר בלאזן.

דער צבור האט טאקע אזוי געטון. מען איז עטליכע מאל ארומגעאנגען די הייליגע ציונים. נאך יעדע הקפה האט מען זיך אפגעשטעלט ביים הייליגן ציון פון רבי שמעון און געבלאזן מיט די שופרות, ווען ר' שמואל רופט אויס דעם פסוק מיט א הויף קול: “וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורך אתכם והרעתם בחצרות ונזפרתם לפני ה'”

מען דארף צולייגן דאס הארץ צוהערן דאס קול, כאטש צו 'וועלן און בענקן' צו השם יתברך, ווייל אפילו די רצון איז גאר טייער ביים אויבערשטן.

זייער עיקר חסרון איז געווען אז "ולא הלכו בה - שלא ברכו בתורה תחלה". די אידן זענען זיכער נישט אראפגעפאלן אין עבירות און אראפגעווארפן דער עול אויף איינמאל, זיי האבן זיכער נאכן חורבן נאך געלערנט אביסל, אבער זיי האבן זיך נישט געפרייט מיט די תורה צו דאנקן און לויבן שטענדיג השם יתברך אויף די געוואלדיגע חסדים אז ער האט אונז אויסדערוועלט פון אלע פעלקער און מיר האבן באקומען א באהאלטענע אוצר דאס איז די הייליגע תורה - אונזער לעבן, וואס דערפאר זאגן מיר די ברכת התורה זיך צו פרייען אויף אונזער זיסער חלק און גורל וואס מיר האבן געווינען.

דערפאר דארף מען זייער נזהר זיין מיט ברכת התורה, אפילו אויב א איד איז זייער שטארק דערווייטערט געווארן דארף ער נאכאלץ זיין געוואוינט צו דאנקן דעם באשעפער אויף די ביסעלע נקודות טובות וואס ער פארמאגט נאך, די ביסעלע תורה און דיבורים וואס ער רעדט נאך צום באשעפער.

יעדער פון אונז זאל זיך שטארקן מיט עפעס א קליין נקודה וואס ער קען. מיר זענען דאך ברוסלבע חסידים וואס דער הייליגער רבי האט געוואלט

מיר זאלן לעבן מיט א חשבון הנפש יעדן איינציגן טאג, לאמיר זיך מאכן א ישוב הדעת און נעמען אויף זיך א קבלה וואס קען אונז דערנענטערן צום אויבערשטן, אפילו עס מוקט אויס גאנץ קליין וועלן מיר זיין שטארק מיט דעם קבלה און מתפלל זיין אויף דעם.

און מיט דעם וואונדערליכן וועג פון דאנקן אויף די ביסעלע וועט מען קענען זיך צוריקקערן צום באשעפער, צו אונזער הייליג לאנד און צום בית המקדש וואס וועט במהרה געבויט ווערן אמן.

דעם שבת ענדיגט מען סדר ויקרא, אלע שרייען חזק חזק ונתחזקו! מיט'ן כח פון רבי שמעון ווען מיר האלטן א שבת נאך ל"ג בעמר, ביז דריי טעג נאכן הלולא איז נאך דא די השפעות, בפרט רבי שמעון וואס ער איז דאך א בחינה פון שבת. זיין כח און זיין צדקות זאל אונז ביישטיין צו ווערן געבענטשט מיט אלע ברכות און השפעות. אן עקסטערן מזל טוב וואונטשן מיר פאר אלע חאלאקע אינגלעך.

אנטוויקלונג - אויסגעארבעט, מאכן פארשריט, רייזנע - נוסעים, מיטפארער צושטאנד, מצב ספעציעלע, באזונדערע וואו אימער - איבעראל, אומעטום אומעטום - איבעראל

אידיש, אידיש אידיש, אז מען רעדט, רעדט מען אידיש... געכליפעט - שטארק געוויינט

להתנדע ולהגלות

אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חסד-ושלום פראקטע [פשוט'ע] מעשיות!"

ווארן די 'מעשיות' וואס אין דעם ספר שטייען, האט דערציילט דער גרויסער צדיק דער קדוש-עליון, דער הייליגער רבי ר' נחמן זכר-צדיק-לברכה, זיין זכות זאל

אונז ביישטיין. זיין פונדע איז געווען אונז צו לערנען:

"וויאזוי דעם אייבערשטן צו דינען!"

און הלואי מיר זאלן פארשטיין: די גרוסע סודות, און דעם 'מוסר', וואס עס שטעקט אין די 'מעשיות' - וועלן מיר זיין פרומע יודן, אזוי-ווי מען דארף צו זיין! און 'השם-יתברך' וועט אונז שיקן דעם 'גואל-צדק', באלד אין אונזערע צייטן, במהרה במיננו אמן!

א גוט שבת

להתנדע ולהגלות - די ערשטע הקדמה (אויף לשה"ק)

6. וואס איז דער נאמען פון דער שווער פון רבי נתן, און אוואו איז ער געווען רב?

- ר' נפתלי הערץ - אב"ד קראמניץ והע"ס
- ר' דוד צבי - אב"ד סאריטארא ומאלהוב והע"ס
- ר' דוד צבי - אב"ד קראמניץ והע"ס סאריטארא ומאלהוב והע"ס

7. זענען די מעשיות נייע?

- אלע זענען אינגאנצן ניי
- אלע זענען מעשיות וואס די וועלט דערציילט נאר די רבי האט עס פארראכטן
- רוב זענען אינגאנצן ניי, נאר איינע אדער צוויי זענען וואס די וועלט דערציילט נאר די רבי האט עס פארראכטן

8. וואס האט דער רבי געזאגט ווען ער האט אנגעהויבן דערציילן די מעשיות?

- איך וועל שוין אנהויבן מעשיות צו דערציילן
 - איך וועל דערציילן א מעשה
 - איך וועל דערציילן די מעשיות
9. וואס איז דא אין די מעשיות אפי' על פי פשוט?
- אביסל התעוררות צו עבודת השי"ת
 - א גרוסע התעוררות צו עבודת השי"ת
 - זייער זייער א גרוסע התעוררות צו עבודת השי"ת

10. שאלת זכות: אויף וועלכע ספרים האט רבי נתן געזאגט אז דער זאגן אליין, איז מסוגל פאר די נשמה אזוי ווי צו זאגן די זוהר הק' און די תיקונים? (ע"ן בכוכבי אור, אנשי מודר"ן ע"ן מודר"ת את כ"י)

- ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות
- סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן
- ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות, סיפורי מעשיות, און זיינע שיחות

11. שאלת זכות: אין וועלכע טעג זאגט אונז רבי נתן אז ס'איז א מצוה צו זאגן די אלע ספרים פון אנהייב ביז'ן סוף און ס'העלפט זייער זייער? (ע"ן בכוכבי אור, אנשי מודר"ן את כ"י)

- אין די טעג פון ספירה
- אין טעג פון בין המצרים
- אין די הייליגע טעג פון אלול

א. וויאזוי רופט רבי נתן יעדע ווארט פון די מעשיות? (להתנדע ולהגלות)

- טהור
 - קודש
 - קודש קדשים
- ב. וואס האט דער רבי געזאגט? ער וויל דרוקן א ספר פון מעשיות וואס זאל זיין? (הקדמה אויף אידיש)
- אויבן אויף לשה"ק אונטן אויף טייטש
 - אויבן אויף טייטש אונטן אויף לשה"ק
 - נאר אויף לשה"ק

ג. וואס האט דער רבי געזאגט אויף די מעשיות?

- אז יעדע ענין פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
- אז יעדע ווארט פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
- אז יעדע מעשה פון די מעשיות האט א כוונה עצומה

ד. וואס נאך האט דער רבי געזאגט אויף די מעשיות?

- אז ס'איז ראוי עס צו דרשן ברבים
- אז ס'איז ראוי אויפצושטיין אין ביהמ"ד פארלערנען די מעשיות
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ה. וואספאר התעוררות באקומט מען פון די מעשיות?

- זיך צוריקצוקערן צום אייברשטן און עוסק זיין נאר אין תורה אין עבודה
- זיך אוועקבייגן פון נארישקייטן פון דער וועלט
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ו. וויאזוי שרייבט זיך רבי נתן אונטער?

- גלא'כה דברי הכותב והאסדר
- גלא'כה דברי הכותב והאסדר והאמתיק
- גלא'כה דברי הכותב והאמתיק

ז. וואס איז דער נאמען פון דער טאטע פון רבי נתן?

- מוהר"ר נפתלי
- מוהר"ר נפתלי צבי
- מוהר"ר נפתלי הערץ

ח. אוואו האט רבי נתן געוואוינט בשעת ווען ער האט געשריבן די הקדמה?

- ברוסלע
- מילן

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

בעז"ה, טייערע ברסלב'ע אינגלעך

מִזְתָּחֵי לַיִם סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי יוֹת

קינדער, אייך זענען גרייט צום התחלה? מען לאזט זיך ארויס זוכן
די פארלירענע בת מלך! און צום סוף וועט מען איר געפינען...

דעם רבי'נס
עיון

02-5-3333-72

דעם רבי'נס
מצעות

